

LA INDÚSTRIA

25

La fàbrica de mosaics de can Soler es va muntar l'any 1913 al carrer Nou, i posteriorment fou traslladada al carrer del Nord.

62

Fora de la indústria de la rajoleria hi havia poca activitat manufacturera. Un cens del 1849 explica que aleshores existien vuit forns de rajoleria, cinc premses d'oli i un molí de farina. Un altre del 1863 informa que a Vilafant hi havia dos rajolers, vuit jornalers, vint-i-un propietaris, un taverner, dos ferrers, un fuster i un mestre. I un del 1886 afegeix que també hi havia una fàbrica d'aiguardent i una d'esperit de vi.

A principis del segle XX es va crear una activitat industrial molt important, que fou l'elaboració de mosaics hidràulics i terrassos. La fàbrica la va instal·lar l'any 1913 Joan Soler, sense cap parentiu familiar amb en Soler de la bòbila. Es tractava d'una

família que havia tingut un forn de rajols de mà, i que posteriorment es va interessar per la indústria del mosaic i va anar a aprendre'n a Barcelona, a la casa Escofet. Retornat Soler a Vilafant, va muntar una indústria pròpia al carrer Nou i el 1925 la va traslladar al costat de la carretera d'Olot, entre els carrers de Sant Cebrià i del Nord i que donava feina a una dotzena de treballadors. Al costat de les naus industrials va construir-se una torre senyorial. Fa anys que la propietat de mosaics Soler va clausurar la fàbrica.

A l'estadística industrial del 1926, el principal contribuent de Vilafant era Joan Soler Matacàs per la fàbrica de mosaics, amb dues premses, seguit del rajoler

Rafel Soler, el comerciant de cereals i farines Francesc Soler i el d'embotits Pere Ginjaume.

Una nova activitat industrial de molta solvència fou la dels guixaires que treballaven per tota la comarca, l'Alt i el Baix Empordà. La seva activitat va començar als anys 20 i foren uns operaris de molta anomenada i estimats per la seva destresa i pulcritud en el treball. Tot va començar quan un rajoler vilafantenc conegut pel Sagal (Tomàs Ginjaume) va anar a viure una temporada amb

el seu cunyat a Barcelona, el qual li va ensenyar l'ofici de guixaire. Poc temps després tots dos van venir a Vilafant i van dedicar-se plenament a aquest ofici. En Sagal va conèixer Jaume Alemany i el va incorporar a la feina. Aviat van gaudir de molta reputació, van ser mestres d'operaris i van crear una autèntica escola de guixaires de Vilafant.

Una negoci també força important era el dels embotits, tot i que es fabricaven artesanalment. La matança de bestiar es feia a les cases particulars fins que l'any 1936 es va construir l'escorxador municipal als afores, al costat del camí de Can Massanet. Se

sacrificava especialment bestiar boví i oví, ja que la matança del porc no faltava a cap casa. Consta que el 1561 totes les pells del bestiar sacrificat a Vilafant eren comprades pels blanquers i negociants de Figueres.

Actualment no hi ha escorxador municipal i sí alguns d'industrials. L'any 1996, en un d'ells situat a la zona de les Forques es va realitzar la primera matança d'estruços en haver estat adaptat per a la realització d'aquesta tasca. És el primer escorxador espanyol d'aquest tipus i el segon d'Europa.

L'evolució industrial de Vilafant va accelerar-se a partir del

1970. De 62 treballadors censats com a industrials el 1962 es va passar als 118 el 1970, any en què només hi havia set indústries. Aquestes van anar en augment: el 1977 eren 53, el 1980 el nombre va pujar a 82, el 1983 a 94, el 1984 a 120 i actualment a 244, de manera que és la sisena població de la comarca en nombre de llicències industrials. Avui, el registre d'activitats econòmiques disposa de 103 empreses dedicades a la construcció, 21 fàbriques, 21 tallers mecànics, setze empreses d'alimentació, nou tallers d'automòbils, vuit escorxadors i fabricants de productes carnis, vuit restaurants i cafès, tres farmàcies, dos serveis agrícoles i ramaders, dues perruqueries, una fàbrica de pells adobades, un trull, onze professionals lliberals, etc.

Per sectorials, l'agricultura i ramaderia ocupen el 4,80%, la indústria el 38,70%, la construcció el 23,36% i els serveis el 33,08%. Quant al món laboral, el 1996 hi havia una població activa del 91,15% i un atur del 8,85%.

Una de les activitats ramaderes més modernes és la cria de conills, que permetrà la celebració d'una fira especial.

